

Bu çağda nasıl barışçı olunur

02 Eylül Pazar 2018 01:02

Mustafa Solak yazdı

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla herkes daha yaşanılır dünya, barış temennisinde bulunuyor ama barış temenniyle gelmiyor. Savaşın kökenindeki kar hırsını, sömürüyü, yani kapitalizmi ortadan kaldırmakla olur. Dahası insanın insanı sömürmediği bir örgütlü mücadele gerekir. İnsanlar arası uyum, huzur, barış için öncelikle yaşadığımız çağı anlamalıyız.

EMPERYALİZM ÇAĞINDAYIZ

Barış için emek sömürünün ekonomik temeli kapitalizmle, günümüzdeki adıyla emperyalizmle mücadele edilmelidir. Emperyalizm çağında yaşıyoruz. Emperyalizm, kapitalizmin en üst aşamasıdır. Atatürk bu nedenle en büyük düşmanı **"kapitalizm afeti ve onun çocuğu olan emperyalizm"** olarak saptamıştı. Çünkü devletleri, ulusları sömürü hırsı işgale, savaşa yönlendiriyordu. Alpaslan Işıklı **"Kumarhane Kapitalizmi"** derdi. Bu kapitalist düzende rekabet önemsizleşmiştir.

Dünya tekellerle yönetilmektedir. Lenin de benzer tespiti yapar ve emperyalizmi şöyle tanımlar:

“Dünyanın, şimdi gördüğümüz gibi, çok sayıda ezilen millet ile muazzam zenginliklere ve güçlü silahlı kuvvetlere sahip bir avuç ezen millet arasında ikiye bölünmesidir.”

Emperyalizm, mal, hizmet alım-satımına dayanan sömürü ilişkisinin ötesidir. Üretim araçları da diyebileceğimiz sermayenin önemli kısmı belli kişilerde toplanmıştır. Serbest rekabet kalktı, sermaye tekelleşti. Tekelci kapitalist oluşumlar, dünyayı aralarında paylaşmak üzere uluslararası kurumlar halinde örgütlenmişlerdir. AB, İMF, DB, DTÖ, vb. Yasal, ekonomik yaptırımlarla olmadığında gerekirse taşeron (İŞİD, El Kaide, PKK, PYD, vb) eliyle, o da olmazsa bizzat ülkeleri işgal etmişlerdir.

Atatürk **“sömürgecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve yerlerine milletler arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir ahenk ve işbirliği çağı geçecektir”** [1] diyordu. Bunun yolunu şu sözleriyle göstermişti:

“Mazlum milletler, zalimleri bir gün mahv ve yok edecektir. O zaman dünya yüzünden zalim ve mazlum kelimeleri kalkacak, insanlık kendisine yakışan bir toplumsal hale mazhar olacaktır.” [2]

BARIŞ İÇİN SAVAŞA HAZIR OLUNMALI

Abdülhak Molla'nın (1786-1854) şu sözü, emperyalizm çağında barış ve savaş arasındaki diyalektiği açıklar:

“Bu mesel ile bulur cümle düvel fevz-ü felâh

Hazır ol cenge eğer ister isen sulh-ü salâh”

Yâni,

“Bütün devletlerin kurtuluşu şu sözdedir ki,

Barış ve düzelme istiyorsan savaşa hazır ol”

Mustafa Kemal Atatürk de bu beyti 1 Mart 1922 tarihli TBMM oturumunda Şark Meselesi Konferansı'na değinirken okumuştur:

“Şark meselesi konferansının, ordularımızın darülharekâtında akdine intizar olunduğunu kabul etmek en ihtiyatkâr bir telâkki [görüş] olur. (Bravo sesleri) ‘Hazır ol cenge eğer ister isen sulhu salâh’ hakikatini bir an hatırdan çıkarmamak dâvayı millîmizin talebettiği faraidendir [şartlardandır]. Bu noktai nazardan müteyakkız [tetikte] ve müheyya [hazır] bulunmaktan ibaret olan prensibimize riayete devam edeceğiz, arkadaşlar.” [3]

TÜRK-AMERİKAN SAVAŞI

Bugün de savaşıyoruz; fakat savaşı göremiyoruz. İktidarın ABD ile zıtlaşmalarına, kimi zaman **“eyyy Amerika”** demesini, uzlaşmacı tavrını, bir bakmışsınız Avrasya'ya, Astana'ya, bir bakmışsınız ABD'ye yönelen tavrını **“denge siyaseti”**, hatta **“danışıklı dövüş”** olarak yorumluyoruz. Oysaki günü birlik demeçlerin ötesine geçerse, ortada kökünü Körfez Savaşı'nda bulabileceğimiz Türk-Amerikan Savaşı var. Evet, ülkemizin bu hale gelmesinde her şeyi satıp savuran, sıcak paraya bağımlı hale getiren, **“milliyetçiliği ayaklarımın altına aldım”** diyen 16 yıllık iktidarın önemli rolü var. Fakat bahsettiğimiz bir kriz hali, ekonomik çökmüşlük değil varlık-yokluk sorunu, bir savaştan bahsediyorum. Kimileri **“savaş devletler arasında olur, ortada askeri bir savaş yok”** diyebilir ama Kurtuluş Savaşı'mızda Yunanlılar üzerinden yedi düvelle savaştığımız gibi bugün de adına **“vekalet savaşları”** denen bir durum yaşıyoruz. FETÖ, PKK/PYD, İŞİD üzerinden. Bu piyonların ipi ABD'nin elinde. ABD, PYD için **“kara gücüm”** demiyor muydu!

Türk- Amerikan savaşının göstergeleri sıralayalım:

1) ABD, PKK'ya 5 bin tırdan fazla silah verdi. En son hava savunma kalkanı verdi. Suriye'nin, İŞİD'in uçağı olmadığına göre bu uçakların Türkiye için verildiği ortada.

2) 15 Temmuz 2016'da ABD güdümlü FETÖ darbesi yaşandı. Bazılarımız gündüz darbe mi yaşanır” diyerek hemen bunun darbe olmadığını düşünse de Gülen'in ABD'de yaşadığı, Afrika, Orta Asya'daki ABD denetim bölgelerinde okullarına izin verilmesini, Gülen'in **“ABD'nin dünya gemisini yönettiği”**ne yönelik sözünü akıllarına getirmez.

3) Fırat Kalkanı, Afrin Harekatlarına ABD engel olmak istedi.

4) Doğu Akdeniz'de ABD, İsrail, Yunanistan ve Güney Kıbrıs askerî tatbikat yapıyor. İŞİD'e, korsanlara karşı mı?

5) ABD, Türkiye'ye ambargo uyguluyor.

6) ABD Başkanı Donald Trump'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton, **“Türkiye Brunson'ı koşulsuz serbest bırakırsa, döviz krizi hemen sona erebilir”** diyerek, dolarda yaşanan yükselişin ekonomik değil ABD kaynaklı olduğunu itiraf etmiş oldu.

Emperyalizmi yani dünyanın en büyük gericisi ABD'yi, niyetlerini anlamadan günümüzü anlamlandıramayız. ABD, Türkiye üzerinden Avrasya'yı frenlemek istiyor. Çin'in 65 ülkeyi kapsayan **“Kuşak ve Yol”** girişimi ABD'nin dünya sömürüsüne engel.

SINIRLILIKLAR VE MECBURİYETLER

Bunlara iktidarın yanıtı ise esasen Türkiyeciyi ama yalpalıyor, tutarsız, kararlı değil, günü kurtarmaya yönelik. İktidar ne kadar toplumu dincileştirmeye, sıcak paraya, özelleştirmeye dayanan siyasi niyetini uygulamak istese de hayatı niyetlerden çok mecburiyetler yönetiyor. Ekonomik ve siyasi mecburiyetler. Ekonomik kriz üretimle, faizlerle ilgili karar almaya itiyor. PKK ile açılımdan PKK'yi hendeğe gömmeye, Suriye'de ABD bölgesine Fırat Kalkanı, Afrin Harekatlarıyla kama sokmaya yöneliyor. ABD'nin, bir zamanlar aralarından su sızmayan FETÖ'yü iktidarı devirmeye yöneltmesi ABD'ye belli ölçülerde mesafe koymasını sağlıyor. Fakat bu mecburiyetleri de AKP'nin sınırlılıkları içinde anlamak lazım. AKP'nin veya iktidarda kim olursa olsun herhangi bir partinin kendi ideolojisine ters fikirleri, mecburiyetleri hemen kabul etmesini beklemeyelim. Kimse mecburiyetlerin kölesi olmak istemez. Çalıyı yandan dolaşıp kendi istikametinde ilerlemek ister. İşte mecburiyetlerle didişme siyaseti AKP'nin siyasetinin sınırlılıklarını oluşturuyor. AKP, kendi ideolojik sınırlılıkları içinde yol almaya çalışacak. Bu yüzden bocalayacak, net tavırlar alamayacak. Alırsa AKP diye bir parti kalmayacak. İşte AKP'yi bu sınırlılık içinde değerlendirmek gerekiyor. Sınırını zorlamalıyız. Nedir bu sınırlılıklar?

Belirttik. **"Emevi Cami'nde namaz kılacağız"** denli Yeni Osmanlıcı, **"Türk Milleti"** diyemeyen ümmetçi, İslamcı milli eğitim yerine halife-padişaha önem atfeden laiklik karşıtı, emek yerine sermayenin çıkarını düşünen zihniyet. Özetle İslamcı-sermaye ideolojisi.

Bu sınırlılık içinde mecburiyetler dahilinde yol alıyor. İdeolojik sınırlılığı dolayısıyla tutarlı olmasını beklemeyelim. Mecburiyet stratejik müttefikliğin sözde bile kalmamasına neden oluyor, sınırlılık ABD'ye keskin bir tavır almasını önlüyor. İktidar, muhalefet ve aydınların tavrı mecburiyetler ve ideolojik sınırlılıkları içinde değerlendirilmelidir. Olabileceğinden fazla tutarlı, kararlı, mükemmel davranmasını beklerseniz bize gerek kalmaz. O sizin çözümünü tamamen uygulasa siz ona katılırsınız. Sınırlılığı göremeyen tavırla halkı kazanamadığımız gibi **"bu halk adam olmaz"** kibrine kapılıp mücadeleden uzaklaşırsınız. Önemli olan iktidarı kendi sınırlılığı içinde azamisine zorlamaktır. Sonrasında bocaladıkça meseleyi kökünden halledecek, bağımsız, laik, emekten yana Türkiye'yi kuracak olanlara yol açılacaktır.

İktidarı bölge ülkeleriyle barışa, Esad ile masaya oturmaya, PKK/PYD/ABD ile tutarlı mücadeleye, iç piyasada TL'yi kullanmaya, dövizin giriş-çıkışını denetime almaya, rantın, faizin, sıcak paranın yerine üretimi esas almaya yönelik çözümler getirme zorlamalıyız. Bu noktalardan sıkıştırdıkça halk nazarında dinlenilir olacağız. Dikkat edilmesi gereken husus muhalif tavrın tercihinden dolayı küçümsemeye, aşağılamaya varacak kadar halkı kazanmamaya, emperyalizmden medet ummaya varmasıdır. Bugün yanlış yapanlar, ekonomik krizin derinleşmesiyle vatan savaşı kızıştıkça çare arayacaklardır. İşte o anda ABD'ye karşı bağımsızlığını dillendirenler, üslerin ABD'ye kapatılmasını özeleştirilen kamu işletmelerin kamulaştırılmasını, inşaata, tarikat rantına, sıcak paraya dayalı ekonomi yerine üretimi askeri okul ve hastanelerin açılmasını savunanlar, **"ama yazı yazdılar diye soruşturma açılmaz ki"** demeyip FETÖ'ye, PKK'ye karşı kararlı mücadele edenler, Türkiye'nin çıkarı bölge ülkeleriyle, Esad ile, Avrasya ile diyenler, yani bağımsızlığı ve üretimi bayrak edinenler halkın çözümü haline gelecek.

Özetle iktidarı eleştirmek yetmiyor. İktidara seçenек olmak istiyorsak emperyalizmi, ABD'nin niyetini, Türk-Amerikan Savaşı'nı kavramalı ve savaşı istemesek de savaş düzeninin gereğine uygun ekonomik, siyasi, kültürel (eğitim dahil) tavır almalı, bağımsızlığı **"ABD ile en iyi müttefik ben olurum"** gibi tutarsızlığa düşmeden savunmalıyız.

Mustafa Solak

Odatv.com

Dipnot

[1] Enver Ziya Karal, **Felsefe Kurumu Seminerleri**, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1977, s.17.

[2] **Atatürk'ün Bütün Eserleri**, C.12, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2003, s.201.

[3] TBMM Zabıt Ceridesi Devre 1, Cilt 18, İçtima senesi 3, İnikat (Birleşim) 1, 1.3.1922, İçtima (Celse) 1, sayfa 13. Yazıyı şu bağlantıdan okuyabilirsiniz:<https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/TUTANAK/TBMM/d01/c018/tbmm01018001.pdf>.

Mustafa Solak

odatv

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

